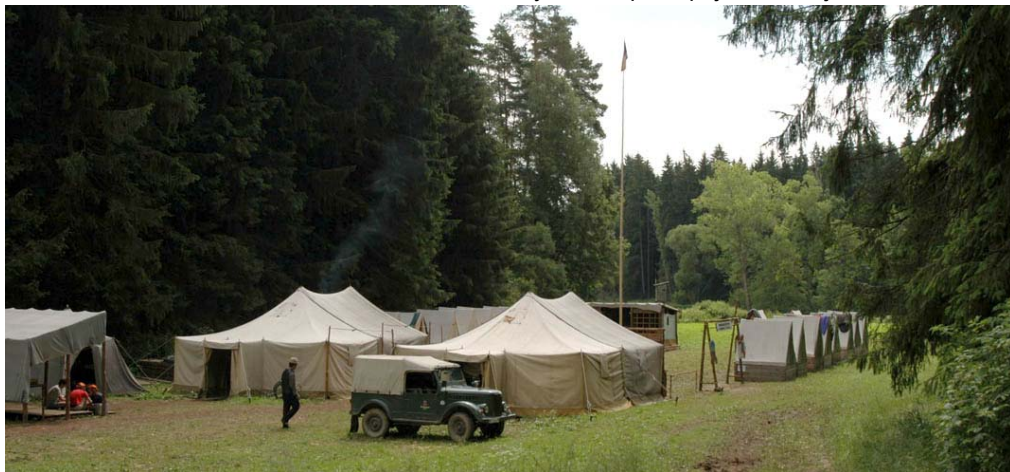

Úvodníček

Tábor je za námi, škola již začala a další rok kočovnické činnosti nás čeká. Po kontrole plánu jste si doufám povšimli, že tento rok bude několik jednodenních výletů. Tyto výlety budou pojaty trochu volněji, tak si na ně můžete vzít i kamarády ze školy či sídliště a pokud bude zájem,

obávané „točení jehňátek“. Sešli jsme se, točení chtiví, před klubovnou, odkud jsme se přesunuli na nádraží a z nádraží vláčkem, byť s přestupem, až do Semil. Tam pro nás přijelo několik rychlých spojek autem a odvezlo nás do Pasek. V Pasekách jsme se ubytovali v Ikarusovic chatě Bartolomějce (nebo Bartoloměje.... zpravodaj je hlava děravá), ke které jsme od Ikaruse dostali i patřičně odborný výklad, a postupující večer jsme si ukrátili

nebráníme se ani účasti rodičů či jiného příbuzenstva.

Dále bych chtěl připomenout, že stejně, jako minulý rok i letos se platí oddílové příspěvky ve výši 500,- Kč. A abych šel s dobou, můžete zaplatit též 16,- € (tedy pokud se dohodnete s Kokešem).

Kosa

Točení jehňátek

Právě držíte v rukou nejaktuálnější informace o akci, která proběhla o prvním letošním výletě. Tou akcí je skotem

několika chleby, houskami se salámem a Českým snem.

V sobotu ráno jsme naskládali několik housek a chutný štrůdl do břicha a chleby do brodvaků a vyrazili jsme na rozhlednu Štěpánku. Cestou jsme se kochali výhledem na známé krkonošské kopce, případně na keříky zralých borůvek, takže není divu, že už pod Štěpánkou někteří zářili modrými úsměvy. Na rozhledně, po marných pokusech zorientovat se v místním náčrtku z rozhledny viditelných kopců, jsme zanechali vzkaz v návštěvní

knize, rozhlédli se po kraji a sestoupili z rozhledny. Cestou zpět byla dětem ztížena cesta pohyblivými překážkami, ale všechny, s menšími či většími problémy, složitý úsek překonaly. Něco málo jsme poobědvali a vyrazili jsme lesní zkratkou zpět k chatě. Před chatou jsme se věnovali odpočinku na svahu, který plynule přešel v poměrně zajímavý tělocvik (zkuste ležet ze svahu hlavou dolů a vstát aniž byste se otočili). Po dostatečném odpočinku byl vyhlášen hlavní bod programu, a to snědení jehňátka. Jako vedlejší program k ožďibování ovečky byla otevřena stělnice, kde bylo možno vystřelit si papírovou růži nebo chutné

mašinkách.

V neděli ráno nás uvítalo poměrně nepěkné počasí jako mženi, mrholení a pršení. Nicméně stále nepadaly kroupy jako golfové míčky ani jako kreditní karty a

lízátko (mimochodem lízátko není ideální příloha k jehněti), a tak se kolem chalupy brzy začala pohybovat podivná květinami zdobená individua s mastnými papulami. Mezi nimi pobíhala Gizela coby lovec uměleckých snímků a co chvíli lehla do trávy a uvolila do foťáku kopretinu. Když jehňátka značně ubylo, rozhodl se Kosa, že nám ukáže fotky z tábora a loňských výletů, čímž jsme se zabavili téměř na celý večer a ještě jsme k tomu získali zdarma výklad o GAZech a o úzkokolejných

naštěstí ne ani jako krabičky sirek. Nepadaly totiž žádné, a tak jsme si mohli venku vyčistit zuby a jít zakousnout něco k snídani. Po snídani nemohlo přijít nic jiného než balení. A taky že ano. Balení přišlo a zase odešlo. Pak nastalo něco málo úklidu, čtení místních časopisů a samozřejmě dojídaní zbytků jehňátka. A pak nastal čas odchodu na vlak dolů do údolí. Ovšem dostat se z Krkonoš vlakem do Prahy, to je umění. Ale už asi za 4 hodiny strávené v překvapivě volných vlacích svačením jogurtů a dalších poživatin jsme se skutečně do Prahy dostali.

Morče

P.S.: Já jsem to ale říkala!!!!

Tábor

Tak já vám tedy povím, co se dělo na táboře. Zase v Lesné.

Odjezd byl naplánován na odpolední hodinu, ale co je to odpoledne? Příznám se, přesnou hodinu odjezdu si již bohužel nepamatuji. To ale vůbec nevadí. Důležité bylo, že jsme odjeli všichni. Tentokrát totiž nepřišel ten starý známý pán, ale přijel pán neznámý a nový. Navíc nepřivezl klasický autobus typu Karosa, ale docela malilinkatý autobusík, chcete-li mikrobus. Výhodou bylo, že za něj byl zapřáhnut vozík pro převoz koní, který nám posloužil jako prostor na zavazadla všech rozměrů.

Cesta proběhla bez problémů, nikdo u sebe neodhalil klaustrofobii či podobný nešvar, který by zkomplikoval cestu ve stísněných podmínkách roztomilého drobečka.

Na louce nás přivítala Emanova družina robotníků, kteří se zde přes týden činili a stačili postavit téměř celý tábor. Umývárna nádobí se jim opravdu povedla, dokonale bytelný skvost, což se projevilo především až za měsíc při bourání.

První dny se tradičně stavělo. Asi to

vybavení jídelny, stožár, humberto a jeho vybavení, branky, lavičky k ohništi, lávku, bazének a tak dále. A pak bylo všechno hotovo. Pochválen buď každý.

Ono vlastně není koho chválit, protože všichni pracovali za trest. Odpykávali si své hříšné činy a zvelebovali neznámé

všichni znáte. To máte stany, latrínu, umývárnu lidí, hadice do kuchyně, hadice do umývárny nádobí, hadice do umývárny lidí, solární veletoč, vybavení kuchyně,

severoamerické město. K propuštění sice došlo, ale neobešlo se bez komplikací, například u takových jedinců jako byl Strejda. Však ho znáte, toho obejdu.

U bývalých trestanců je nejhorší zapojit je do běžného života a pracovního procesu. Naštěstí se to u všech těch našich díky zkušenostem sociální pracovníce povedlo. Následující noc však všechna její snaha přišla na zmar, chcete-li v niveč. Pěkné slůvko.

Místní šéf podsvětí si je všechny postupně pozval na dostaveníčko a zlákal je do svých řad. Nezaváhal nikdo, a tak následující den proběhlo jejich vyškolení a zacvičení pro potřeby mafie. Večer pak všichni vyprovodili Kápuva bratra na letiště, kde však byly odcizeny kufry a vznikla o ně nepřijemná

zločinu čekal, spočíval ve vyzvednutí krokodýlů, kteří byli k nemilé radosti Kápa zabaveni letištními celníky. Akce se i přes všemožné peripetie, jako byl například útěk krokodýlů, zdařila.

Kápuva dcera, Spuntina, unesena! Telefonicky se ozývá neznámý vyděrač, chce za ni obrovskou částku, na to nemůže

Kápo přistoupit. Peníze jsou sice předány a Spuntina vrácena, ale únosci jsou ihned po výměně pronásledováni. Přestřelka. Překvapení. Vůdce únosců byl bratr Kápa. Ano, ten který před několika dny odlétal na Sicílii. Ten v tom měl prsty. Při přestřelce byl

potyčka s jakýmsi gangem. Peníze byly získány zpět a bratr mohl šťastně odletět.

smrtelně raněn a zemřel.

Další úkol, který na nové služebníky

Večer mu byl vystrojen i přes jeho

očividnou zradu pompézní pohřeb. Mafie vzpomíná, vždyť to byl člen rodiny.

Gang únosců však přestřelkou nezaničil. Společník zemřelého bratra, Alberto Cucina, shromáždil nové lidi a začal nepříjemně konkurovat Kápovi. Potyčky se zmnožují a situace se stává neúnosnou pro obě strany. Večer Cucina přichází do Kápova oblíbené herny (poker, ruleta, bar) a navrhuje mu smír a připojení svého gangu ke Kápoově organizaci. Vše má být stvrzeno sňatkem s Kápoovou dcerou Spuntinou. Kápo souhlasí, Spuntina moc ne, ale nakonec jí nezbude nic jiného než se podvolit.

Radiem je vyhlášen nový zákon o prohibici, mafie ucítí správně příležitost a

Přichází hospodářská krize. Černý čtvrtek a pád burzy. Navíc celou situaci začíná komplikovat policie. Smyčka se utahuje. Kápoovi začíná být těsno a po pokusu o zfalšování voleb svalí všechny zločiny na své podřízené. Na své Ruky. Všichni jsou

opět uvrženi do vězení. Jen Kápo unikl spravedlnosti. Trest ho však nemine!

Jeho bývalí pomocníci z vězení unikají a začínají na vlastní pěst shánět důkazy, které by dokázaly jejich nevinu. I vrchní komisař Mike Arrow, zvaný Macello, pozná, kdo je ten hlavní zodpovědný za napáchané zločiny a navrhne uprchlíkům přimhouření očí nad jejich útekem a prohršky. Podmínkou je ale pomoc při dopadení Kápa a svědeckví u soudu.

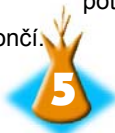
Vše se nakonec podaří, Kápo je nadvakrát chycen – ten, kdo se zdál být celou dobu Kápem byl jen nastrčenou loutkou. Viník je odsouzen a potrestán. Vše dobře dopadlo.

Cetah skončil a chvíli po něm i tábor.

IN		OUT	
	zbožňovat Kosu	zbožňovat teletubbies	
	chránit přírodu a život na Zemi	nectít ideály pionýra	
	točení jehňátek	točení točení jehňátek	
	turné po cukrárnách	oblíbit si jen jednu cukrárnu	

nezaváhá. Pálení a pašování špiritusu setsakramentsky vynáší. Vivat Mafia! Mafie „režuje“ jak divá.

Každá legrace ale jednou končí.

Udalo se toho pochopitelně mnohem víc, to je jasné. Takže takový malý návrh. Jestli se vám během tábora přihodilo něco zajímavého, vtipného, trapného, veselého, pozoruhodného nebo zkrátka něco, co si nechcete nechat pro sebe, tak to sepište a pošlete do Týpka. Aspoň bude legrace.

Gimli

Historika magistra vitae

Tak je tu nový školní rok a stará (známá) rubrička, nové Týpko a starý příběh. Než se do toho pustím, tak zde ještě jednou vysvětlím, co to vlastně znamená ten nadpis: v originále je to Historia (historie) magistra (učitelka, ta vaše má před jménem taky Mgr. = magistra) vitae (života, ten jogurt je taky Vitalinea, životní linie, no, přiznávám trochu hloupost, ale je to tak)...nakonec nám z toho vyleze Historie učitelkou života a básník tím chtěl říci....ale to je asi už jedno: tak jdeme na věc.

Milé děti, dnes vám budu povídat pohádku z dávných časů, z listopadu roku 1994, konal se zrovna Lesní běh v Řevničově u Prahy, a ještě vám mohu prozradit, že tento článek nám do kroniky napsal jakýsi Šemík...

Sraz byl v sedm (ano, opravdu v sedm ráno – A.) před školou a odtamtud jsme se také přesunuli na nádraží Praha-Dejvice, kde se k nám připojili zbylí členové. Z naší družinky jsme se sešli 3, já, Lenka a Marcel. Po zakoupení lístků vlak do Řevničova přijel (zvláštní, podmínka přijetí vlaku je zde to, že si koupíte lístek, nu, České dráhy už nejsou, co bývaly – A.). Cesta rychle utekla, a tak jsme tam byli za chvíli. Na Řevničovském nádraží jsme se sešli se Lvíčaty, s kterými jsme potom zašli do nedalekého lesa. Tam jsme po vyslechnutí pravidel Lesního běhu a rozdání soutěžních lístečků začali startovat po dvou až čtyřčlenných skupinkách. Naše

družina měla číslo 10. Po cestě která vedla bažinami, potoky, lesem, houštím a listím bylo rozmístěno 27 otázek. Byly rozděleny na mladší a starší deseti let (tak druhá skupinka by dnes byla asi prázdná, časy se mění – A.). V cíli byly připraveny tatranky a čaj. Po vyhodnocení se dostavilo vyhlášení vítězů. Byli jsme jedenáctí z jedenácti, krátce by se dalo říct poslední (takové pěkné umístění, jak klasické – A.). Každá hlídka dostala diplom a někteří i hodnotné ceny. Po hádce, zda je větší Křemílek nebo Vochoomůrka, jsme se vydali na hřiště za nedalekou hospodu. Tam jsem se schovávali, občerstvovali, hráli hry atd. atp. Vedoucí Kočovníků a Lvíčat sehráli mezi sebou fotbalový zápas s tenisákem. Čas rychle utíkal, a tak nadešel čas odjezdu. Cesta ubíhala klidně až na to, že naši dva vystoupili se Lvíčaty na Veleslavíně. U školy jsme byli v 19:00. Odtamtud jsme všichni odešli domů (jak romantický závěr, že – A.).

Hádka o Křemílka a Vochoomůrku se zatím nevyřešila.

Tak se mějte zase pěkně a já se zase ozvu....pápálálá pápápóó

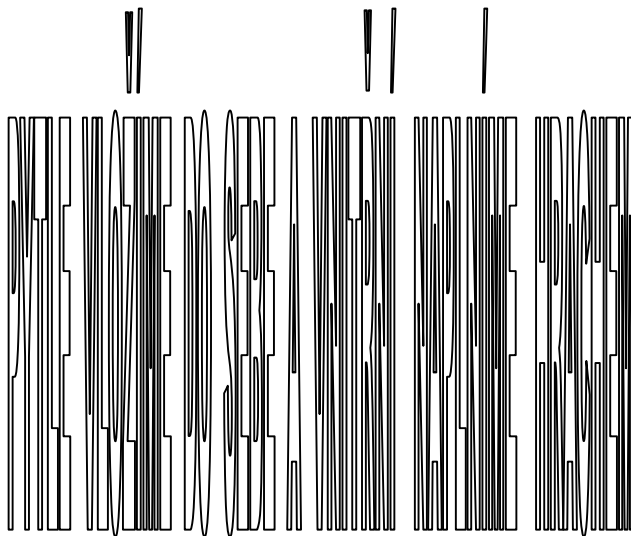
Ánežka

Degu a rybky

Začal nám nový školní rok a s ním přišla i nová rubrika. Už nebude o pranostikách, protože Žába umřela. Vyděsila se z nadcházejících parných dnů tak, až z toho uschla. Naštěstí mám ale jiná zvířátka, sice nedokážou předpovídat počasí, tak dobře, ale od čeho máme Zákopčaníka, že? Tak tedy osmák degu a rybičky, toť má nová zvířina! Jistě jste si všimli, že v akváriu pod osmáky přibýly další rybičky. Snad nám nějakou chvíli vydrží... Nejdřív bych vám ale chtěla povědět pár úvodních slov k osmákům.

Všechny druhy osmáků, kteří byli dříve nazýváni pamyši, pocházejí z Jižní

1) Jak byste naplnili pytle hrachu dva pytle stejně velké?

2) Který den bude za dva dny před dnem po zítřku? Dnes je pondělí.

Vaše odpovědi si můžete zkontrolovat. Odpověď na otázku č.1 zjistíte, pokud přečtete roztažené písmo

Odpověď na otázku č.2 naleznete v tajence osmisměrky

V osmisměrce byla použita slova: arabela, azbuka, brok, kanárek, klára, klika, kolt, krabice, krabík, povlak, stavař, viola, voda, začátek

Ameriky. Centrem jejich rozšíření jsou Andy, najdeme je ve státech, v nichž tyto hory leží - od Peru, přes Chile až po Argentinu. Obývají různá prostředí, kterým se přizpůsobili. Můžeme je potkat třeba na pustých, kamenitých místech, ale i v blízkosti domů a v městských parcích. Obsazují třeba i velké skládky.

Osmáci degu žijí v koloniích, které mají vždy jen omezený počet. Zvířata jedné kolonie žijí ve složitých bludištích, která jsou tvořena norami a dlouhými chodbami, ale i různými skalními štěrbinami a hromadami kamení. Nory si osmáci částečně hrabou, částečně využívají přirozených puklin a štěrbin, které podle svých potřeb upravují. Každá kolonie má určitý kus země, který obývá a nepustí do něj osmáky z jiné kolonie. Jednotliví osmáci se navzájem poznávají podle pachu.

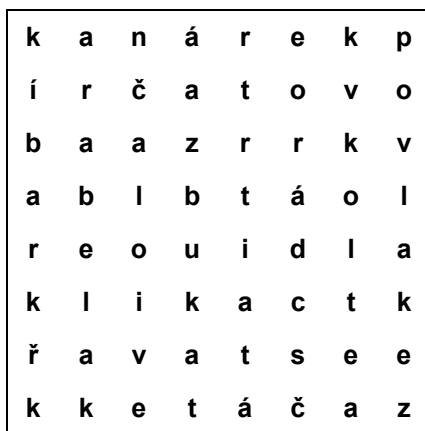
Příště vám povím něco o tom, jak to v kolonii funguje a co znamenají některé z jejich signálů, kterými se domlouvají.

Gizela

Luštěnky

na rozehrání po prázdninách tu mám pro vás pár otázek k zamyšlení.

krabík, povlak, stavař, viola, voda, začátek

Morče

Bodolend

Vítejte v zábavním parku, kde se všechno točí okolo bodů. A jak už to tak bývá začátkem roku, plachta je prázdná, čítače vynulovány a všichni jsou zas na startu.

Tento rok vás ovšem čeká novinka: na plachtě vás bude o jednoho více. Přivítejte

odměnu.
K tomu, abyste
ji vyhráli, si
stačí jen
tipnout vítěze
letošního
bodování. A
protože by byl
toto snadný
úkol, přibyla
k tomu
povinnost si
tipnout počet
bodů, od
kterých se liší
bodový
šampión od
pana

Dokonalého.

pana Dokonalého! Pan Dokonalý je ovšem zcela fiktivní osoba, žijící pouze na bodovací plachtě a v našich hlavách. A jak už plyne z jeho jména, je dokonalý, tudíž chodí na všechny schůzky, které samozřejmě vyhrává, jezdí na všechny výlety, vždy zahalen do kroje a s pomůckama v kapse. A poslouchá své vedoucí. Jinak řečeno: kdybyste všude byli, vše vyhráli a neztratili žádný bod, na konci roku budete mít stejně bodů jako pan Dokonalý. To abyste viděli, jak byste na tom mohli být, kdybyste nelenořili doma.

Tak jako každý rok i na nový rok je tu soutěž tipovací. Hraje se o sladkou

Své veřejné tipy svěřujte papíru umístěnému na nástěnce do příštího Týpka, tak spěchejte.

Poučení: Jezděte na výlety, vyhrávejte schůzky, noste kroje s pomůckami. A ne že si někdo bude hrát na paní Línou. Chytněte vlak hned na začátku, jinak vám ujede. A pozor, jezdí bez zpoždění. Jak na nový rok, tak po celý rok.

Závěrečné moudro pro družinky:

*Sbírejte si body,
ať čekaj' vás hody!*

ředitelé Bodolendu

KOČOVNÍK & OSMAK

